

οιανδήποτε στάσιμ τῶ εικονιζομένῳ. Συνιστάται μόνον ἡ τοῦ ρητοροῦτος.

4) Τὰ ἔργα θέλει κρίνῃ ἡ ἐπιτροπεία παραλαμβάνουσα καὶ καλλιτέχνας, ἀν κριθῇ ἀναγκαῖον.

5) Ὁ γλύπτης, οὗ τὸ ἔργον θέλει ἐγκριθῆ, θέλει ἀναλάβει. ὡς ἀμοιβὴν τὴν ἐκτέλεσιν, οἱ δ' ἄλλοι οὐδὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἔχουσιν. Ἐν δὲ τῇ κρίσει θέλει ληφθῆ ἕπ' ὅφει ἡ τε καλλιτεχνικὴ ἀξία καὶ ἡ τιμὴ τοῦ ἔργου.

6) Πάντες οἱ διαγωνισθόμενοι ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσιν ἐγγράφως τὴν τιμὴν, καθ' ἣν θέλουσιν ἐκτελέσει τὸ ἔργον.

7) Ὁ γλύπτης, οὗ τὸ πρόπλασμα ἐγκριθῆσεται, ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν μόνον τοῦ ἀνδριάντος· διότι περὶ τοῦ βῆθρου ἡ ἐπιτροπεία θέλει προκηρῦξει προσεχῶς δεύτερον διαγωνισμὸν.

*

Ὁ κ. Βροῦτος ἐργάζεται ἐπὶ μαρμάρου δλώσωμον τὸν Ἑρμῆν μὲ τὸ κηρύκειον, καταφθάνοντα ἵνα ἀναγγεῖλῃ τὴν Νίκην. Τὸ ἀγαλμάτιον διακρίνεται διὰ τὴν κλασικότητα τῶν γραμμῶν.

*

Τὸ Δημοικὸν Συμβούλιον Πειραιῶς ἀνέθηκεν εἰς διαφόρους καλλιτέχνας ὅπως φιλοτεχνήσουσι τὰς προσωπογραφίας τῶν διατελεσάντων δημάρχων Πειραιῶς.

*

Ὁ ἀποθανὼν Ἀθηναῖος μεγαλοκτηματίας Ἐπαμειν. Σκαρβούλης ἀφῆκε διὰ διαθήκης του 10,000 δρ. διὰ νὰ περιφραθῆ τὸ ἐν Μαραθῶνι τρώπειον τοῦ Μιλτιάδου, 20,000 διὰ νὰ κατασκευασθῆ ἀνδρῖς τοῦ Μιλτιάδου ἐν Μαραθῶνι ἢ ἐν Ἀθήναις καὶ 20,000 διὰ νὰ κατασκευασθῆ ἐπίσης ἀνδρῖς τοῦ Περικλέους καὶ στηθῆ οὗτος ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, ἔναντι τοῦ Παρθενῶνος. Ὁ διαθέτης, ὅστις ἀπέθανεν ἐν τῷ νοσοκομείῳ, καὶ ὅστις διεκρίθη ἐν τῇ ζωῇ διὰ τὴν φιλαργυρίαν του, ἀφῆκε ὑπὲρ τὰς 200,000 εἰς τὸν Ἑθνικὸν στόλον.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Εἰς τὰς ἀρξαμένας τῇ 1ην Μαρτίου ἐν Σπάρτῃ ἀνασκαφὰς ἀνευρέθησαν ἐπιγραφαὶ ἑλληνικαὶ τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων, τεμάρια κτιρίων ρωμαϊκῆς ἐποχῆς καὶ τινα ἑλληνικῆς, ὡς καὶ θραύσματα ἀγγείων ἑλληνικῶν τοῦ 4ου ἰδίως αἰῶνος. Εὐρέθη καὶ μία τῶν εἰσόδων τοῦ ἀρχαίου φρουρίου. Αἱ ἀνασκαφαὶ θ' ἀποβῶσι τελεσφόροι, διότι ἡ ἀρχαία Σπάρτη εἶνε σχεδὸν ἐντελῶς ἀγνωστος, κρυπτομένη ὑπὸ παχύτατον στρώμα ρωμαϊκῶν καὶ βυζαντινῶν. Ὅταν ἀρθῆ τοῦτο, θ' ἀναφανῶσι πολλὰ λείψανα καὶ θὰ διαφωτισθῇ τὸ τοπογραφικὸν ζήτημα τῆς Σπάρτης.

— Ἐν συνεδριάσει τῆς Γερμανικῆς ἀρχ. σχολῆς κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ὠμίλησαν οἱ κ. κ. Ἐβερδέυ καὶ Δαίρπελδ.

Ὁ κ. Ἐβερδέυ διευθύνων τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Ἐφέσου, ἀνεκοίνωσε τὰ εὐρήματα τοῦ λήξαντος ἔτους. Ταῦτα ἀνάγονται εἰς τὴν ρωμαϊκὴν ἐποχὴν τῶν πρώτων μ. Χ. αἰῶνων. Ἡ Βυζαντινὴ ἐκκλησίᾳ ἀνεσκάφη ἐντελῶς, ἐπίσης ἡ Ἑλλ. ἀγορά, ἐξακριβωθείσης τῆς σχέσεως αὐτῆς πρὸς τὴν βιβλιοθήκην καὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως.

Ὁ κ. Δαίρπελδ ἀνεκοίνωσε τὰ πορίσματα τῶν τελευταίων ἐν Κρήτῃ μελετῶν αὐτοῦ. Ὀμίλησε περὶ τῶν Κρητικῶν ἀνακτόρων, ἅτινα εἶνε ὅλως ἀνόμοια πρὸς τὰ Ὀμηρικὰ καὶ Μηκοναϊκὰ, ὑπεστήριξε δὲ ὅτι μεταξὺ τῶν ἀναφερομένων παρ' Ὀμήρῳ ἀνακτόρων καὶ τῶν ἀνευρεθέντων ἐρείπιων ἐν Τίρυντι καὶ Μηκοναῖς ὑπάρχουν ὁμοιότητες, διαφωνῶν ἐν τούτῳ πρὸς τὸν κ. Νόακ. Τὰ Κρητικὰ ἀνάκτορα δὲν ἀνάγονται εἰς τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, ἀλλ' ἀποτελοῦνται ἐξ οἰκοδομημάτων διαφόρων ἐποχῶν. Ὀμίλησεν ἐπίσης περὶ

τῶν ἀνακτόρων τῆς Φαιστοῦ ὡς καὶ τῆς Κνωσσοῦ. Ἀνεπτύξεν εἶτα ὅτι τὰ Κρητικὰ ἀνάκτορα ὄσχετα ὅλως πρὸς τὸν Μηκοναϊκὸν κόσμον, ἀνάγονται πιθανῶς εἰς λαὸν μὴ ἑλληνικῆς ἐποχῆς, τοὺς Κάρας καὶ Δυκίους καὶ ὅτι ἐπελθόντες οἱ Ἀχαιοὶ καὶ Δωριεῖς, κατέστρεψαν τὰ παλαιὰ ἀνάκτορα, οἰκοδομήσαντες νέα.

— Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ὠμίλησαν ἐν τῇ Γαλλικῇ ἀρχ. σχολῇ οἱ κ. κ. Μαγιάνς καὶ Σουλῶφ.

Ὁ κ. Μαγιάνς, Βέλγος, ἡρμήνευσε τὴν παρὰ τὸ θέατρον συνοικίαν τῆς Δήλου, ἐν ᾗ ἀνευρέθησαν νομισματα τῆς ἐποχῆς Μάρκου Ἀντωνίου, ἐξ ἀγάλματα φυσικοῦ μεγέθους καὶ μίᾶ ρωμαϊκὴ κεφαλῆ. Τὰ ἐξ ἀγάλματα διασώζουσι ζωηρότατα ἔχνη βαφῆς, ἰδίως ἐρυθροῦ καὶ κυανοῦ χρώματος εἰς τὰ ὑποδήματα καὶ εἰς τὸ ἔνδυμα.

Ἐκ τούτων ἐν παριστᾷ Ρωμαῖῶν τινα ἕτερον εἶνε ἀντίγραφον τῆς περιφῆμου Εἰρήνης τοῦ Κηρισοδότου, ἡ ὅποια ἦτο χαλκῆ καὶ ἔκειτο ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἀθηνῶν, κατασκευασθεῖσα περὶ τὸ 870 π. Χ. ὑπὸ τοῦ Κηρισοδότου, πατρὸς ἢ μάλλον προσηυτέρου ἀδελφοῦ τοῦ μεγάλου καλλιτέχνου Πραξιτέλους. Τῆς Εἰρήνης ταύτης ἐν μόνον πληρῆς ἀντίγραφον σώζεται ἐν Μονάχῳ. Τρίτον ἀγαλμα εὐρέθη ὁ Ἀπόλλων Λύκειος, τύπος γνωστὸς τῆς Σχολῆς τοῦ Πραξιτέλου, τοῦ ὁποίου πολλὰ ἀντίγραφα ἐσώθησαν, ἰδίως ἐν τῷ ἰδικῷ μας Ἑθνικῷ Μουσεῖῳ. Τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Μαγιάνς εὐρέθαι εἶνε μὲν κατεστραμμένον, ἀλλ' ὠραιότατος ἐργασίας καὶ θὰ καταλάβῃ τὴν πρώτῃν θέσιν μεταξὺ τῶν ἀντιγράφων τοῦ περιφῆμου ἐκείνου πρωτοτύπου. Τέταρτον ἀγαλμα εἶνε ἀντίγραφον Ἀρτέμιδος χαρισιστάτου τύπου, διότι ἡ θεὰ παρίσταται πολὺ νεαρὰ ὡς κοράσιον μὲ χιτῶνα ποδήρη, ἐνῶ συγνότερον παρίστατο μὲ γυναικῆς τὰς κνήμας καὶ τὸ κάτω τῶν μηρῶν. Εἶνε δὲ τὸ ἀγαλμα τοῦτο τὸ μόνον ἐκ τῶν ἐξ εὐρεθέντων, τοῦ ὁποίου εὐρέθη ἡ κεφαλῆ. Πρὸς τοῦτοις εὔρεν ὁ κ. Μαγιάνς καὶ ἐπιστύλιον καὶ ἄλλα συντρίμματα ἐκ τοῦ πληθύνος τῆς συνοικίας κειμένου θεάτρου.

Ὁ κ. Σουλῶφ ἐντριβέστατος περὶ τὰ ἐπιγραφικὰ καὶ τὰς πολιτικὰς ἀρχαιοτήτας, ἀνεπτύξε μοναδικὴν ἐπιγραφὴν ἐσχάτως εὐρεθεῖσαν ἐν Δήλῳ, ἡ ὅποια διαλαμβάνει περὶ τῆς πωλήσεως τῶν ξύλων καὶ ἀνθρώπων. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐκ 50 περίπου μακρῶν στίχων εἶνε ἑλληνικῆς εἰς τὴν ἀρχὴν· τὸ σγῆμα τῶν γραμμάτων δεικνύει ὅτι ἀνήκει εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου αἰῶνος π. Χ. Ἐν ἀρχῇ διαλαμβάνει διοικητικὰ τινα περὶ τοῦ φόρου τῶν καυσοξύλων καὶ ἀνθρώπων, τὸν ὁποῖον εἰσέπραττον οἱ πεντηκοστολόγοι. Ὁ φόρος ἀνομάζετο πεντηκοστὴ, διότι ἦτο δύο τοῖς εκατῶν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων. Οἱ δὲ πεντηκοστολόγοι δὲν ἦσαν δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἀλλ' ἰδιῶται ἐνοικιασταὶ τοῦ φόρου. Κατόπιν ἡ ἐπιγραφὴ ἀναφέρεται εἰς τὰ ποινικὰ δηλαδὴ ὁ ἔμπορος, ὁ ὁποῖος ἔφερε πρὸς πώλησιν ξύλα, ἀνθρώπους καὶ ρυμούς, ὡφεῖλε πρὸ πάσης πωλήσεως νὰ μεταβῆ εἰς τοὺς ἀγορανόμους, ἵνα οὗτοι προσδιορίσουσι τὰς τιμὰς. Ἐὰν ὁ ἔμπορος ἐπώλει περισσότερον τῆς προσδιορισθείσης τιμῆς, ἡδύνατο πᾶς πολίτης νὰ τὸν καταγγεῖλῃ ἀμέσως δι' εἰσαγγελίας (προπορικῆς καταγγελίας) ἐνώπιον τῶν ἀγορανόμων, οἱ ὁποῖοι εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ κατάρχουν τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ του.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ "ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ,"

Μέχρι τῆς 15 Ἀπριλίου γίνονται δεκτὰ τὰ πρὸς διαγωνισμὸν ἀποστελλόμενα εἰκονογραφημένα δελτάρια, ὡς καὶ αἱ ἀπαντήσεις τοῦ φιλολογικοῦ διαγωνίσματος περὶ τοῦ ὠραιότερου Ἑλληνικοῦ διηγήματος. Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ δημοσιευθοῦν τ' ἀποτελέσματα.